DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
w LUBLINIE

Lublin, dnia 28 czerwca 1965 r. Nr 16 Poz. 74 - 82

TREŚĆ

Poz.:

Uchwały Wojewódzkiej Rady Narodowej

74. w Lublinie Nr 1 z dnia 29 stycznia 1965 r. w sprawie projektu szczegółowego planu regionalnego obszaru Kanału Wieprz-Krzna na lata 1961—1980,
75. w Lublinie Nr 3 z dnia 27 marca 1965 r. w sprawie oceny pracy rad narodowych w kadencji 1961—1965 i wskazań dla rad narodowych na kadencję 1965—1969,
76. w Lublinie Nr 7 z dnia 12 kwietnia 1965 r. w sprawie rozpatrzenia i zatwierdzenia sprawozdania Prezydium WRN z wykonania planu gospodarczego i budżetu województwa lubelskiego za 1964 rok,
77. w Lublinie Nr 8 z dnia 12 kwietnia 1965 r. w sprawie zmian granic gromad Wysokie i Zawada w pow. zamojskim.

Zarządzenie Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

78. w Lublinie Nr 20 z dnia 11 maja 1965 r. w sprawie zakazu wwożenia i wywożenia ziemniaków-sadzeniaków.

Uchwała Prezydium Miejskiej Rady Narodowej

79. w Lublinie Nr 87 z dnia 26 maja 1965 r. w sprawie zatwierdzenia zmienionego, szczegółowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla mieszkaniowego Lubelskiej Spółdzielni Mieszkaniowej im. Juliusza Słowackiego.

Uchwały Prezydium Powiatowej Rady Narodowej

80. w Chełmie Nr 26 z dnia 13 marca 1965 r. w sprawie zatwierdzenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego zespołu wiejskich jednostek osadniczych Ruda Huta,
81. w Lubartowie Nr 47 z dnia 5 kwietnia 1965 r. w sprawie zatwierdzenia planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego pogorzeliska w Ostrowie Lubelskim.

Ogłoszenie

82. Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Powiatowej Rady Narodowej we Włodawie z dnia 20 maja 1965 r.

Poz. 74

UCHWAŁA NR 1
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W LUBLINIE

z dnia 29 stycznia 1965 roku

w sprawie projektu szczegółowego planu regionalnego obszaru Kanału Wieprz-Krzna na lata 1961—1980

Wojewódzka Rada Narodowa w Lublinie, działając na podstawie art. 9 ust. 1, ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47), po rozpatrzeniu przedłożonego przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie projektu szczegółowego planu regionalnego obszaru Kanału Wieprz-Krzna na lata 1961—1980, postanawia:

§ 1

Uznać za słuszne główne kierunki rozwoju określone w projekcie szczegółowego planu regionalnego obszaru Kanału Wieprz-Krzna na lata 1961—1980.

§ 2

1. Ustalić plan regionalny, obejmujący zasady i główne kierunki rozwoju regionu Kanału Wieprz-Krzna w latach 1961—1980 ujęte w załączniku nr 1.
2. Uchwalić wnioski i postulaty wynikające z wyżej wymienionego planu a ujęte w załączniku nr 2.
3. Ustalić ramowe zadania dla Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie oraz zainteresowanych powiatowych rad narodowych i ich prezydiów — ujęte w załączniku nr 3.

§ 3

Zobowiązać Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie do przedłożenia uchwalonego projektu szczegółowego planu regionalnego obszaru Kanału Wieprz-Krzna na lata 1961—1980, Radzie Ministrów z wnioskiem o zatwierdzenie podstawowych elementów planu.

§ 4

Zobowiązać Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie do wydania zarządzeń wykonawczych zabezpieczających realizację głównych kierunków rozwoju regionu Kanału Wieprz-Krzna w latach 1961—1980 z uwzględnieniem najbliższego etapu realizacji w latach 1966—1970.

§ 5

Wykonanie uchwały porucza się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie oraz zainteresowanym powiatowym radom narodowym.

§ 6

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia za wyjątkiem postanowień § 4, które wchodzą w życie po zatwierdzeniu przez Radę Ministrów podstawowych elementów szczegółowego planu regionalnego obszaru Kanału Wieprz-Krzna na lata 1961—1980.

Przewodniczący PWRN
Paweł Dąbek

Przewodniczący obrad
Wojciech Tomaszewski

Załącznik nr 1
do Uchwały Nr 1 WRN w Lublinie
z dnia 29 I 1965 r.

ZASADY I GŁÓWNE KIERUNKI ROZWOJU REGIONU KANAŁU WIEPRZ-KRZNA W LATACH 1961—1980 Z UWZGLĘDNIENIEM ETAPU REALIZACJI 1966—1970

I. W zakresie melioracji wodnych:

Zasadnicza uwaga powinna być zwrócona na melioracje i zagospodarowanie użytków zielonych. Biorąc pod uwagę obecny poziom rolnictwa, duże trudności i brak doświadczenia w nawadnianiu dużych obszarów — przyjmuje się zasadę kolejnego zagospodarowywania poszczególnych kompleksów przy jednoczesnym powiązaniu inwestycji podstawowej (melioracji) z inwestycjami towarzyszącymi (usługowymi) i pośrednimi.

Ustala się:

— zakończenie prac melioracyjnych (w zasięgu systemu urządzeń wodno-melioracyjnych Kanału) użytków zielonych do końca 1968 r. natomiast gruntów ornych do końca 1973 r.,

— prowadzenie prac melioracyjnych przy najdalej posuniętej koncentracji robót pozwalającej na szybkie oddawanie do użytku całych kompleksów melioracyjnych.

— wykorzystanie do maksimum możliwości nawodnienia z czym wiąże się pełne wyposażenie obiektów w urządzenia nawadniające.

Pełny zakres robót wodno-melioracyjnych w regionie KWK powinien w okresie 1961—1980 objąć

— melioracje użytków zielonych — 80,7 tys. ha,
— melioracje gruntów ornych — 41,0 tys. ha,
— regulacje rzek na długości — 485 km,
— budowę donośników — około 142 km,

— budowę zbiorników o pow. około 1.432 ha,
— adaptację jezior na zbiorniki o pow. około 3.300 ha,
— zagospodarowanie pomelioracyjne — 81,7 tys. ha.

Pełny zakres robót wodno-melioracyjnych obejmuje i te powierzchnie, na które nie oddziaływuje system urządzeń melioracyjnych KWK.

Celem pełnego zabezpieczenia konserwacji i eksploatacji urządzeń melioracyjnych w regionie Kanału Wieprz-Krzna należy:

W zakresie działalności spółek wodnych:

— spowodować włączenie do spółek wodnych państwowych gospodarstw rolnych i rejonów lasów państwowych,

— uruchamiać okresowe kursy organizowane przez Zakład Doskonalenia Zawodowego dla mistrzów wodno-melioracyjnych tak, aby każda spółka wodna posiadała jednego członka — mistrza wodno-melioracyjnego,

— stworzyć warunki spółkom wodnym do prowadzenia działalności inwestycyjnej w ramach planów gospodarczych. Tego rodzaju działalność z dużym powodzeniem prowadzą spółki wodne na terenie innych regionów,

— wyposażyć spółki wodne w odpowiednie zestawy maszynowe.

W zakresie usprawnienia służby strażniczej do pielęgnacji użytków zielonych i konserwacji urządzeń melioracyjnych należy dążyć do wybudowania 40 wodomistrzówek na terenie zasięgu Kanału Wieprz-Krzna.

II. W zakresie produkcji rolniczej:

Uwzględniając warunki naturalne i eknomiczne, biorąc również pod uwagę powiązania regionu Kanału Wieprz-Krzna z całością województwa i z przewidywanymi dla kraju zmianami w strukturze produkcji — przyjmuje się za właściwe dla tego obszaru następujące kierunki produkcyjne: z uwagi na przewagę słabych gleb i dużą ilość użytków zielonych, które w najbliższych latach będą zmeliorowane i zagospodarowane — szczególnie powinien być rozwijany chów bydła, trzody chlewnej oraz uprawa ziemniaków — jako główne kierunki gospodarowania.

W związku z tym wytwórczość roślinnego działu produkcji powinna być w dużym stopniu nastawiona na wyżywienie inwentarza, a więc ze specjalnym zwróceniem uwagi na użytki zielone, których ilość w wielu gromadach przewyższa powierzchnię gruntów ornych oraz na utrzymanie wysokiego udziału roślin pastewnych i ziemniaków w strukturze zasiewów.

Produkcja ziemniaków powinna być zorganizowana na poziomie zaspokajającym nie tylko miejscowe potrzeby wyżywienia, spasania i przemysłu, ale także z uwzględnieniem pewnych potrzeb nasiennictwa innych obszarów oraz eksportu.

Produkcja zbóż, przy małej ilości gruntów ornych w stosunku do użytków zielonych, nie powinna być specjalnie areałowo ograniczona i przy uwzględnieniu produkcji mączki siennej powinna w całości z pewną nawet nadwyżką pokryć potrzeby regionu.

Uprawa roślin przemysłowych oraz produkcja ogrodnicza może być rozwijana w mniejszym rozmiarze niż na pozostałym obszarze województwa i koncentrowana tylko na pewnych obszarach regionu.

Z uwagi na szczególne warunki regionu Kanału Wieprz-Krzna, kierunki produkcyjne wytwórczości roślinnej w przeważającym stopniu winny być podporządkowane potrzebom produkcji zwierzęcej, która już dzisiaj daje 80% całej produkcji towarowej regionu.

W związku z tym problemy produkcji roślinnej sprowadzają się do niewielkich tylko zmian w strukturze zasiewów, zagospodarowania użytków zielonych i poprawy wydajności plonów.

Należy dążyć do osiągnięcia następujących wielkości w strukturze zasiewów (w %% powieerzchni zasiewów):

	1960 r.	1980 r.
zbożowe	64,1	59,0
strączkowe na ziarno	2,0	4,4
przemysłowe	3,5	4,8
ziemniaki	21,8	18,8
pastewne ogółem	7,4	11,3
pozostałe uprawy	1,2	1,7

Kierując się już obecnie osiąganymi wynikami, uwzględniając warunki glebowe oraz biorąc pod uwaglę możliwy do uzyskania w perspektywie poziom nawożenia — należy zapewnić osiągnięcie jako minimum ważniejszych plonów w wysokości (q/ha):

	1960 r.	1980 r.
zbóż	12,1	22,0
ziemniaków	124,0	195,0
siana	21,8	50,0

Znaczny rozwój produkcji roślinnej ,zwłaszcza zagospodarowanie użytków zielonych, powinny przyczynić się do zasadniczego wzrostu produkcji zwierzęcej. Głównej uwagi wymaga przyspieszenie wzrostu pogłowia zwierząt i poprawa jego użytkowości oraz zmiana obecnych proporcji na korzyść chowu bydła.

Chów bydła powinien być w większym stopniu aniżeli na pozostałym obszarze województwa nastawiony na produkcję młodego bydła rzeźnego, co wiąże się z koniecznością przyspieszenia rotacji i obniżeniem do niezbędnego minimum udziału krów w strukturze stada.

Obok chowu bydła powinny być lepiej wykorzystane duże możliwości żytnio-ziemniaczanych gleb dla rozwoju trzody chlewnej.

W związku z tym chów trzody chlewnej wymaga w dalszym ciągu oparcia go o możliwie maksymalne wykorzystanie dużej produkcji ziemniaków z uwzględnieniem niezbędnych mieszanek.

Obecny stan pogłowia jest niski i dla wykorzystania zasobów paszowych regionu należy osiągnąć jako minimum następującą liczebność zwierząt (w tys. szt.):

	1960 r.	1980 r.
bydła	113,4	236,0
trzody chlewnej	233,0	310,0
drobiu	1.461,0	2.700,0

co w przeliczeniu na 100 ha użytków rolnych winno zapewnić obsadę jak niżej:

	1960 r.	1980 r.
bydła	33,7	80,0
trzody chlewnej	69,6	95,0
drobiu	438,0	830,0

Z uwagi na zróżnicowane warunki regionu w poszczególnych jego częściach, należy wprowadzić odpowiednią specjalizację.

Obliczono, że w wyniku realizacji programu rolnictwa, wartość globalnej produkcji rolniczej w regionie wzrośnie w 1980 roku o ponad 100% (w kraju o 78%, w województwie o 80%). Tym samym udział regionu w globalnej produkcji wzrośnie z 13,6 do około 15,5% i osiągnie wartość 5,5 mld zł (w cenach porównywalnych). Średnioroczny wskaźnik wzrostu produkcji globalnej rolnictwa wyniesie w regionie 3,6% przy zakładanym dla kraju 2,9% i dla województwa 3,0%. Podstawowe warunki rozwoju rolnictwa w regionie Kanału Wieprz-Krzna sprowadzają się do uzyskania znacznego wzrostu produkcji głównie przez zagospodarowanie użytków zielonych, zapewnienia niezbędnego zaopatrzenia zwłaszcza w nawozy sztuczne i materiały budowlane oraz zabezpieczenia inwestycji towarzyszących, głównie budownictwa inwentarskiego, elektryfikacji, budowy dróg i zapewnienia niezbędnych kredytów.

III. W zakresie elektryfikacji wsi:

W okresie lat 1966—1970 dążyć do zakończenia pełnej elektryfikacji wszystkich wsi na terenie regionu Kanału Wieprz-Krzna. Na okres ten przypadnie do zelektryfikowania około 199 wsi.

IV. W zakresie leśnictwa:

Dążyć do:

— zwiększenia lesistości regionu przez zalesienie nieużytków i gruntów najsłabszych nieprzydatnych dla rolnictwa oraz przeprowadzenie na szeroką skalę zadrzewień przydrożnych przywodnych i śródpolnych w ilości około 10 mln sztuk drzew i krzewów.

— poprawy stanu gospodarczego lasów chłopskich na powierzchni około 38 tys ha przez zapewnienie opieki nad tymi lasami ze strony państwowej służby leśnej zatrudnionej na terenie zasięgu regionu,

— zmiany struktury lasów zagospodarowanych w poprzednich okresach przez wprowadzenie do obecnych monokultur domieszki drzew najwłaściwszych gatunków produkcyjnych i biocentycznych jak: modrzewia, olszyny, brzozy, topoli, osiki.

W okresie lat 1961—1980 dokonać w regionie KWK:
— zalesienia nieużytków i gruntów najsłabszych i nieprzydatnych dla rolnictwa na powierzchni około 2,5—3,0 tys. ha,
— zapewnienia nakładów na pielęgnację siedlisk i drzewostanów, rozbudowę dróg leśnych, osad i urządzeń gospodarczych, mechanizację robót, zwiększenie zatrudnienia stałych robotników leśnych oraz zadrzewienie w wys. około 179 mln zł,
— przeprowadzenie melioracji leśnych w regionie, które w pierwszym rzędzie winny być przeprowadzone biologicznie olszą, sosną, topolą i osiką. Melioracje biologiczne zmniejszą w zasadniczy sposób wydatki na melioracje wodne, które ulegną odpowiedniemu ograniczeniu.

V. W zakresie transportu i łączności:

W celu poprawy stanu zagospodarowania transportowego tego obszaru oraz rozwoju łączności, należy w latach 1961—1980 dążyć do rozbudowy sieci komunikacyjnej, taboru i zaplecza a mianowicie:
— modernizacji istniejących linii, stacji i urządzeń kolejowych,
— elektryfikacji przebiegających przez region odcinków magistralnych linii kolejowych i dieselizacji linii drugorzędnych i lokalnych,
— rozbudowy dróg państwowych i mostów o około 367 km, umożliwiających powiązanie wszystkich miast i ośrodków ponadgromadzkich istniejących i planowanych,
— rozbudowy dróg lokalnych i mostów o około 490 km, umożliwiających powiązanie ośrodków ponadgromadzkich z istniejącymi i projektowanymi wsiami usługowymi oraz dojazdy do stacji kolejowych, projektowanych zlewni mleka i suszarń pasz zielonych,
— zwiększenie istniejącego stanu taboru samochodowego dla zabezpieczenia przewozów ładunków i ludności,
— wprowadzenie komunikacji autobusowej międzyosiedlowej możliwie na wszystkich publicznych drogach o nawierzchni twardej,
— reorganizacji transportu publicznego i przejęcia przez PKS regularnych linii pasażerskich obsługiwanych dotychczas przez „Transped" dawniej SKW oraz zwiększenia dotychczasowej ilości kursów,
— organizacji względnie rozbudowy placówek terenowych PKS i zaplecza we wszystkich miastach powiatowych regionu, w pierwszej kolejności w Lubartowie i Parczewie,
— koncentracji transportu rozproszonego i rozbudowy taboru i zaplecza technicznego transportu branżowego i własnego przedsiębiorstw, w szczególności pionu CRS i ZSM,
— budowy przynajmniej 2 publicznych stacji obsługi TOS w Lubartowie i Włodawie,
— budowy składu paliw CPN w Parczewie i Międzyrzecu, składostacji we Włodawie oraz rozbudowy stacji benzynowych,
— rozwoju sieci placówek łączności, w szczególności w rozwijających się miastach regionu oraz stopnia stelefonizowania i zradiofonizowania regionu.

Budowa dróg i dojazdów winna doprowadzić do uzyskania wskaźnika gęstości 32,3 km/100 km² i musi wyprzedzać ewentualnie towarzyszyć inwestycjom melioracyjnym i zagospodarowaniu pomelioracyjnemu regionu. Ma to na celu wyeliminowanie wypadków dekapitalizacji urządzeń, które w wyniku nie zachowania kolejności inwestowania nie mogłyby spełnić wyznaczonych im funkcji.

VI. W zakresie przemysłu:

Uwzględniając kompleksowe warunki lokalizacyjne przemysłu na terenie regionu należy przyjąć jako wiodące następujące gałęzie przemysłu:
1) przemysł rolno-spożywczy
2) przemysł maszynowo-metalowy (łącznie z usługami przemysłowymi tej branży)
3) przemysł materiałów budowalnych
4) przemysł odzieżowo-włókienniczy.

Nowe warunki, jakie powstają w konsekwencji wielkich inwestycji melioracyjnych powodują dalszy poważny rozwój bazy surowcowej dla przemysłu rolno-spożywczego.

W związku z powyższym uznaje się za celowe szczególne rozwijanie na terenie regionu następujących branż tego przemysłu: mleczarskiego, ziemniaczanego, suszarnictwa pasz zielonych, przemysłu paszowego jak również przemysłu spożywczego (piekarnie, masarnie, usługowe punkty masarnicze, wytwórnie wód gazowych).

W nawiązaniu do postulowanych kierunków rozwoju przemysłu należy dążyć do osiągnięcia w regionie w 1980 r. wskaźnika zatrudnienia w przemyśle i usługach przemysłowych w wysokości 58 osób na 1000 mieszkańców.

W okresie lat 1966—1970 jako zasady rozwoju przemysłu w regionie należy przyjąć:
— możliwie pełne zagospodarowanie surowców pochodzenia rolniczego,
— rozwój usług przemysłowych, gwarantujący pełne zaspokojenie potrzeb ludności i rolnictwa,
— rozwój produkcji materiałów budowlanych dla pełniejszego pokrycia zapotrzebowania,
— konieczność zatrudnienia nadwyżek siły roboczej i aktywizacji gospodarczej poszczególnych miast.

Poprzez realizację w/w zasad rozwoju przemysłu należy dążyć do osiągnięcia w 1970 roku zatrudnienia w usługach przemysłowych 2200—2250 osób oraz wskaźnika zatrudnienia w przemyśle w wysokości 31 osób na 1000 miesezkańców.

VII. W zakresie pozostałych działów gospodarki narodowej:

1. Pomyślny przebieg realizacji podstawowych kierunków rozwoju wiodącego działu gospodarki na terenie regionu tzn. r o l n i c t w a, w dużym stopniu zależny jest od zrealizowania programów intensyfikacji budownictwa gospodarczego (inwentarskiego) oraz rozbudowy sieci placówek zaopatrzenia rolnictwa.

W związku z tym przyjmuje się, że w okresie lat 1961—1980 przyrost kubaturowy budynków gospodarczych (w gospodarce rolnej całkowitej) powinien na terenie regionu wynieść:
a) w budownictwie nowym — ogółem około 6.500 tys. m³, z tego w okresie lat 1961—1970 około 2.500 tys. m³,
b) w budownictwie polegającym na odbudowie i adaptacji budynków istniejących — ogółem około 3.460 tys. m³, z tego w okresie lat 1961—1970 około 1.500 tys. m³.

Realizacja powyższego programu wymaga zabezpieczenia odpowiedniego potencjału budowlanego, zapewnienia odpowiedniej masy materiałów budowlanych oraz kredytów bankowych długoterminowych.

Należy dążyć do wybudowania w okresie lat 1961—1980 około 99 obiektów przeznaczonych dla zaopatrzenia rolnictwa, mianowicie: magazynów nawozowych, silosów na wapno, magazynów środków ochrony roślin, magazynów paszowych — o łącznej pojemności około 16 tys. ton, z czego w latach 1966—1970 około 58 w/w obiektów o łącznej pojemności około 7 tys. ton.

Ponadto w okresie lat 1961—1980 powinno być wybudowanych 11 składów maszyn rolniczych (z tego 4 w latach 1966—1970), 3 składy materiałów budowlanych, z czego 1 w latach 1966—1970.

Sieć skupu obejmująca punkty skupu żywca, owoców i warzyw oraz magazyny zbożowe powinna być rozbudowana w latach 1961—1980 o 44 obiekty, z czego w okresie lat 1966—1970 o 27.

2. Osiągnięcie kompleksowego i równomiernego rozwoju całokształtu gospodarki regionu wymaga zrealizowania w latach 1961—1980:

1) programu budownictwa mieszkaniowego, zapewniającego uzyskanie:
— na wsi, poprawy wskaźnika zagęszczenia z 2,04 osoby na izbę w 1960 r. do 1,83 w 1970 r. i 1,67 w 1980 roku.
— w miastach, poprawy wskaźnika zagęszczenia z 1,67 osoby na izbę w 1960 roku do 1,62 w 1970 r. i 1,40 w 1980 roku.

2) programu remontów kapitalnych budynków mieszkalnych ogółem w ilości 30 tys. budynków (około 70 tys. izb) w okresie lat 1961—1980 — z tego w latach 1961—1970 15 tysięcy budynków (około 35 tys. izb).

3) programu budownictwa komunalnego w miastach i na wsi w zakresie zabezpieczającym:

a) osiągnięcie radykalnej poprawy stanu zaopatrzenia w wodę ludności miast i wsi oraz rolnictwa drogą wybudowania względnie odpowiedniego rozbudowania publicznych urządzeń zaopatrujących w wodę we wszystkich miastach i we wszystkich ośrodkach ponadgromadzkich. Ponadto należy dążyć do wybudowania w/w urządzeń w około $1/3$ ogólnej liczby wsi usługowych. Przewidziany w programie dość znaczny zakres budownictwa na odcinku wodociągów podyktowany jest postulatami rozwojowymi rolnictwa, zwłaszcza hodowli zwierząt gospodarskich oraz koniecznością polepszenia warunków bytowych ludności na tym terenie,

b) wyposażenie wszystkich miast regionu oraz możliwie największej liczby ośrodków ponadgromadzkich w publiczne urządzenia kanalizacyjne z oczyszczalniami ścieków, co podyktowane jest koniecznością zabezpieczenia w tych ośrodkach odpowiedniego poziomu sanitarnego,

c) wybudowanie we wszystkich miastach i ośrodkach ponadgromadzkich oraz w możliwie największej liczbie wsi usługowych targowisk ogólnych,

d) kontynuowanie rozbudowy sieci wiejskich domów higieny przy równoległej działalności w kierunku wyposażenia mieszkań na wsi w podstawowe wewnętrzne instalacje sanitarne.

Ponadto rozwinąć należy jak najszerszy front robót w zakresie budowy ulic i placów oraz urządzeń towarzyszących (mostów, wiaduktów, oświetlenia ulicznego, zieleni publicznej) — przy możliwie najszerszym zaangażowaniu inicjatywy społecznej i własnych ośrodków ludności.

4) rozwoju sieci obrotu towarowego poprzez:

— budowę 2 hurtowni,

— budowę 18 zakładów gastronomicznych, z czego 6 w latach 1966—1970,

— budowę 23 Wiejskich Domów Towarowych i Pawilonów Handlowych o łącznej ilości ok. 158 stoisk, w tym 3 Pawilony Handlowe o ok. 20 stoiskach w latach 1966—1970.

— budowę około 296 punktów sprzedaży detalicznej z czego 76 punktów w latach 1966—1970.

Powyższy program w świetle potrzeb regionu uważać należy za minimalny.

5) program rozbudowy urządzeń kulturalno-socjalnych:

a) w zakresie szkolnictwa

— budowy i rozbudowy około 90 budynków dla szkół podstawowych, z tego około 60 budynków w okresie do 1970 r.

— budowy i rozbudowy szkół zawodowych o kierunkach agrotechnicznych, wodno-melioracyjnych, mechanizacji rolnictwa i o typie zawodów usługowych dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców wsi,

— rozszerzenie sieci szkół przysposobienia rolniczego z 16 w 1960 roku do około 60 w 1980 roku,

— budowy i rozbudowy szkół ogólnokształcących i internatów,

b) w zakresie kultury:

— dążyć do maksymalnego rozwoju budownictwa wiejskich domów kultury i domów ludowych z funduszów społecznych ludności przy pomocy finansowej Państwa,

— zrealizowania zasady: w każdej gromadzie świetlica i biblioteka,

c) w zakresie służby zdrowia:

— rozbudowy szpitali do około 2500 łóżek i osiągnięcie wskaźnika 51 łóżek na 1000 mieszkańców (łącznie z łóżkami klinicznymi),

— zwiększenie liczby ośrodków zdrowia z 21 obecnie do około 36 w 1980 roku,

6) programu rozwoju turystyki i wypoczynku — przy następujących założeniach:

— rozbudowanie bazy noclegowo-żywieniowej z 1,4 tys. miejsc obecnie do około 13 tys. w 1980 roku,

— wyposażenie regionu w sieć urządzeń specjalnych jak: przystanie żeglarskie, kąpieliska, wypożyczalnie sprzętu, stacje ratownicze itd.,

— wytyczenie i zagospodarowanie turystycznych szlaków kajakowych i pieszych.

Realizacja tego programu wymaga podjęcia akcji, mającej na celu skoordynowanie działalności zakładów pracy, związków zawodowych, organizacji młodzieżowych i społecznych w zakresie lokalizowania nowych ośrodków wypoczynkowych — w celu racjonalnego i zgodnego z planem perspektywicznym rozmieszczenia tych ośrodków.

Załącznik nr 2
do Uchwały Nr 1 WRN w Lublinie
z dnia 29.I.1965 r.

WNIOSKI DLA RADY MINISTRÓW

Ze względu na wyraźnie zaznaczające się w skali województwa, a jeszcze dobitniej w skali krajowej, niedorozwój i zacofanie gospodarcze obszarów, leżących w zasięgu inwestycji Kanału Wieprz-Krzna zachodzi potrzeba podjęcia na tych terenach, zgodnie z programami rozwoju określonymi w projekcie planu regionalnego, intensywnej i kompleksowej działalności inwestycyjnej, zwłaszcza w okresie lat 1966—1970 niezbędnej z następujących zasadniczych względów:

— intensyfikacja działalności inwestycyjnej w regionie konieczna jest przede wszystkim dla osiągnięcia pełnych efektów ekonomicznych inwestycji wiodącej tj. systemu melioracyjnego Kanału Wieprz-Krzna. Zachodzi nieodzowna potrzeba możliwie jak najszybszego wyrównania rażących dysproporcji, jakie istnieją pomiędzy stosunkowo dużym tempem realizacji inwestycji melioracyjnych, a nikłym tempem realizacji w zakresie inwestycji pozostałych, mających istotny wpływ na równomierny i kompleksowy rozwój społeczno-ekonomiczny regionu.

— z budżetu terenowego województwa lubelskiego, ograniczonego potrzebami pozostałych rejonów województwa, nie ma możliwości pełnego zabezpieczenia nakładów na realizację programów inwestycji towarzyszących — zwłaszcza w okresie lat 1966—1970. W konsekwencji tego stanu rzeczy zarysowuje się niebezpieczeństwo dalszego poważnego niedoinwestowania regionu Kanału Wieprz-Krzna również w okresie najbliższego planu 5-letniego (1966—1970), co z kolei mogłoby pociągnąć za sobą dekapitalizację wybudowanych urządzeń melioracyjnych i spowodować zamrożenie poważnych nakładów inwestycyjnych włożonych w budowę urządzeń Kanału.

W związku z powyższym Wojewódzka Rada Narodowa w Lublinie uchwala następujące wnioski:

WNIOSEK 1. Dla zapewnienia niezbędnej dynamiki rozwojowej oraz odpowiedniej koncentracji środków realizacyjnych — region Kanału Wieprz-Krzna należy objąć specjalną opieką ze strony Ministerstwa Rolnictwa a z uwagi na dużej wagi problemy, związane z realizacją inwestycji towarzyszących i skojarzonych, również przez inne zainteresowane resorty.

Region Kanału Wieprz-Krzna, w granicach objętych projektem planu regionalnego należy wyodrębniać, jako oddzielny obszar w planowaniu centralnym, jak i w planowaniu terenowym pod względem zabezpieczenia środków na realizację programów rozwoju tego terenu w okresie lat 1966—1980.

Inwestycje towarzyszące (skojarzone z inwestycją wiodącą) powinny być traktowane jako równorzędne co do znaczenia z inwestycjami melioracyjnymi i powinny osiągnąć nawet wyższe tempo rozwoju, zapewniające odpowiednie wyprzedzenie realizacyjne tych inwestycji — zwłaszcza takich jak: rozbudowa sieci drogowej, budownictwo gospodarcze (inwentarskie), elektryfikacja wsi i inne.

WNIOSEK 2. Ministerstwo Rolnictwa powinno traktować sprawę zagospodarowania regionu Kanału Wieprz-Krzna jako priorytetową i zapewnić właściwą koordynację w zaopatrzeniu i zainwestowaniu tego terenu jak również uznać inwestycje w regionie jako przeobrażeniowe wymagające nakładów międzyresortowych.

Zachodzi konieczność wyodrębnienia i wyłącznego przeznaczenia dla obszaru Kanału Wieprz-Krzna w latach 1966—1970, specjalnej puli nawozów sztucznych w ilości około 70 tys. ton na pomelioracyjne zagospodarowanie i nawożenie już zagospodarowanych użytków zielonych.

WNIOSEK 3. Zobowiązuje się Ministerstwo Rolnictwa do prowadzenia bieżącej analizy możliwości inwestowania gospodarstw indywidualnych i występowania do właściwych resortów z wnioskami o przydziały dodatkowych materiałów budowlanych, maszyn i urządzeń oraz czasowego zawieszenia świadczeń na rzecz państwa jak też zmniejszania oprocentowania udzielonych pożyczek przy równoczesnym zastosowaniu dłuższego okresu spłaty.

WNIOSEK 4. Ministerstwo Rolnictwa powinno odpowiednio zreorganizować działalność Instytutu Melioracji Użytków Zielonych — Filii w Lublinie w kierunku związanym z zagospodarowaniem regionu Kanału Wieprz-Krzna.

WNIOSEK 5. Przyznać województwu lubelskiemu dodatkowe nakłady inwestycyjne w wysokości ogółem 605 mln zł dla dofinansowania nakładów w wojewódzkim planie 5-letnim 1966—1970 przeznaczonych na realizację programów działalności inwestycyjnej w regionie Kanału Wieprz-Krzna — w szczególności:

Wyszczególnienie	Nakłady w mln zł		
	Według planu region.	Zabezpieczenie limitów w planie 5-letnim 1966-70	Konieczne dofinansowanie
1. Przemysł	712,6	441,1	271,5
w tym:			
1) budowa zakładu betonów komórkowych — Włodawa . . .			80,0
2) budowa zakładu betonów wielkopłytowych — Międzyrzec . .			84,0
3) budowa betoniarni — Trawniki			16,9
4) budowa cegielni — Dobropole .			5,0
5) budowa żwirowni — Międzyrzec			4,0
6) budowa 2 suszarni à 7,0 mln zł			14,0
7) budowa zakładu torfowego — Kołacze			58,0
8) budowa 3 zakładów ściółki torfowej			1,8
9) budowa zakładów torfu nawozowego i opałowego			1,8
10) budowa punktów usługowych			6,0
2. Rolnictwo	1450,5	1359,5	91,0
w tym:			
1) elektryfikacja 79 wsi			80,0
2) gospodarka rybacka (budynki i magazyny)			11,0
3. Transport i łączność . . .	342,0	182,7	159,3
w tym:			
1) budowa drogi Łomazy — Huszcza 11,6 km			13,3
2) budowa drogi Kodeniec — Przewłoka 8,6 km			10,7
3) budowa drogi Międzyrzec — Wohyń 15,4 km			19,1
4) budowa drogi Łucka — Kaznów 8,2 km			11,9
5) budowa drogi Hańsk — Kołacze 11,0 km			13,2
6) budowa drogi Łomazy — Żelizna 18,5 km			22,2
7) budowa drogi Łęczna — Urszulin 18,5 km			22,2
8) dotacja na popieranie czynów społecznych przy budowie dróg (najniższy wskaźnik zagęszczenia dróg)			46,7
4. Obrót towarowy	57,5	47,0	10,5
w tym:			
1) budowa magazynów zbożowych .			8,5
2) budowa silosów na wapno i magazynu ochrony roślin			2,0
5. Gosp. Komun. i Mieszk. . . .	215,5	179,5	36,0
w tym:			
w miastach			
1) niezbędne dokończenie ciągów ulicznych, chodników oraz oświetlenia			13 0
2) budowa 2 hoteli .			3,2
3) budowa 2 łaźni, 2 pralni i farbiarni oraz 2 targowisk .			9,8
na wsi			
4) budowa urządzeń kanalizacyjnych w 2 wsiach, 4 łaźni, 5 targowisk oraz ulic wiejskich			10,0
6. Oświata, nauka i kultura . . .	110,0	87,1	22,9
w tym:			
1) budowa Zasadniczej Szkoły Mechanizacji Rolnictwa w Wisznicach			11,2
2) budowa warsztatów Zasadniczej Szkoły Zawodowej w Parczewie			4,7
3) budowa powiatowego domu kultury w Lubartowie			7,0
7. Ochrona zdrowia	69,0	55,6	14,3
w tym:			
1) budowa szpitala powiatowego w Lubartowie . . .			10,0
2) budowa ośrodka zdrowia i izby porodowej w Hańsku			3,3
3) budowa apteki w Sławatyczach			1,0
Ogółem konieczne dofinansowanie .			605,5

WNIOSEK 6. Dla rozwoju rolnictwa w regionie Kanału Wieprz-Krzna istotną sprawą jest uregulowanie drogą scalenia istniejącej w tym regionie szachownicy gruntów gospodarstw chłopskich. Z tego względu zobowiązuje się Ministra Rolnictwa do spowodowania zmian w obowiązujących przepisach dotyczących wymiany gruntów. Zmiany te winny umożliwić wydzielenie potrzebnej ilości gruntów pod urządzenia wodno-melioracyjne z powierzchni wszystkich gospodarstw danej wsi tak jak to obowiązuje przy wydzieleniu terenów na drogi i inne działki użyteczności publicznej. Poza tym Ministerstwo Rolnictwa winno zabezpieczyć niezbędne środki budżetowe w celu przeprowadzenia scalenia.

WNIOSEK 7. Wyjątkowo skomplikowany splot różnych, trudnych do rozwiązania problemów, jakie istnieją i mogą się wyłonić w regionie Kanału Wieprz-Krzna oraz konieczność podejmowania przez najwyższe czynniki państwowe doraźnych i szybkich decyzji jak również dominująca w regionie indywidualna gospodarka chłopska — stwarzają potrzebę powołania Urzędu Pełnomocnika Rządu do spraw zagospodarowania regionu Kanału Wieprz-Krzna. Jednym z głównych zadań powołanego urzędu byłoby prowadzenie bieżącej koordynacji kompleksowej działalności inwestycyjnej.

Załącznik nr 3
do Uchwały Nr 1 WRN w Lublinie
z dnia 29.I.1965 r.

RAMOWE ZADANIA DLA PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ, ZAINTERESOWANYCH POWIATOWYCH RAD NARODOWYCH I ICH PREZYDIÓW

Region Kanału Wieprz-Krzna jako teren szczególnej koncentracji inwestycji wymaga skoordynowania działalności gospodarczej zainteresowanych Prezydiów Powiatowych Rad Narodowych.

W związku z tym wyłaniają się następujące ramowe zadania:

W zakresie rolnictwa

1. Należy zapewnić odpowiednią kolejność melioracji i zagospodarowania poszczególnych terenów odpowiednio do dojrzałości terenu do ich przyjęcia i wykorzystania przez gospodarkę chłopską. Jednocześnie przeprowadzić należy odpowiednią regulację gruntów, ich wydzielania do zmiany użytkownika oraz uporządkowania stanu posiadania.

Szczególnie należy:

— zapobiegać i usuwać trudności powstałe przy projektowaniu i budowie system urządzeń melioracyjnych oraz związane z właściwym wykorzystaniem melioracji w związku z szachownicą pól. Zachodzi więc potrzeba stosowania dla niektórych obiektów odpowiednich regulacji gruntów, powiązanych z wydzieleniem PFZ i jego przekazanie gospodarstwom państwowym,

— dążyć do lepszego wykorzystania gruntów przez likwidację odłogów i ugorów i włączania ich do produkcji tam, gdzie to jest możliwe (zwłaszcza w wyniku prac melioracyjnych), nowych powierzchni,

— dążyć do zorganizowania przemiennego użytkowania użytków zielonych na terenach, gdzie z uwagi na duże kompleksy łąkowe i niedobór gruntów ornych mogą wystąpić trudności w gospodarowaniu,

— wyznaczyć i wydzielić pewną ilość gruntów na cele suszarnictwa pasz zielonych, produkcji ściółki torfowej dla celów nawozowych i na produkcję torfu opałowego.

W tym celu należy jak najbardziej wykorzystać materiały gleboznawczej klasyfikacji gruntów.

2. Należy koordynować i przestrzegać, odpowiednio do kolejności melioracji, niezbędnego zwiększenia zaopatrzenia rolnictwa w środki produkcji, a w szczególności:

— zaopatrzenia w niezbędne ilości nawozów sztucznych zwłaszcza terenów zagospodarowanych użytków zielonych,

— dostawy dla meliorowanych terenów zwiększonych ilości materiałów budowlanych, zwłaszcza na potrzeby budownictwa inwentarskiego oraz zapewnienia kredytów budowlanych,

— zaopatrzenia w maszyny i narzędzia niezbędne do zmechanizowania prac rolnych, w tym specjalnie na potrzeby spółek wodnych, na konserwację i eksploatację urządzeń melioracyjnych, co jest przewidziane w niedostatecznie dotąd wykorzystywanym Funduszu Rozwoju Rolnictwa.

3. Rejony zmeliorowanych terenów należy nasilać inwestycjami towarzyszącymi i pośrednimi takimi jak: budownictwo inwentarskie, agronomówki, zakłady leczenia zwierząt, wodomistrzówki, filie POM, elektryfikacja wsi itd.

W zakresie leśnictwa

1. Zaprowadzić ścisłą ewidencję nieużytków i gruntów najsłabszych przeznaczonych do zalesienia i zadrzewienia.

2. Zwiększyć powierzchnię leśną przez zalesienia głównie nieużytków i słabych, nieprzydatnych do produkcji rolnej użytków rolnych, zwłaszcza położonych na wododziałach.

3. Dokonać wymiany lasów chłopskich, leżących w szachownicy, z lasami państwowymi.

4. Spowodować, by służba leśna lasów państwowych, przejęła opiekę i poradnictwo nad gospodarką lasów chłopskich.

5. Przyspieszyć wykonanie planów urządzeniowych gospodarstw leśnych w poszczególnych nadleśnictwach na terenie regionu oraz przyspieszyć prace drużyn, dokonujących pomiarów geodezyjnych i kasacyjnych.

6. Zwiększyć wykonawstwo zadrzewień w ramach czynów społecznych.

W zakresie przemysłu

1. Opracować kompleksowy program rozwoju usług przemysłowych ze szczególnym uwzględnieniem bezpośredniego zaopatrzenia ludności.

2. Podjąć prace organizacyjne mające na celu usprawnienie systemu funkcjonowania i dalszy rozwój sieci usług przemysłowych ze szczególnym uwzględnieniem rzemiosła indywidualnego oraz gromadzkich zakładów usługowych.

W zakresie komunikacji

1. Zabezpieczyć środki budżetowe oraz dotację Państwa na popieranie czynów społecznych jak również odpowiednie ilości materiałów dla realizacji programów budowy dróg lokalnych w regionie Kanału Wieprz-Krzna.

Należy dążyć do:

2. pokrycia liniami regularnej komunikacji autobusowej PKS, wszystkich dróg o nawierzchni twardej na terenie regionu,

3. zwiekszenia taboru samochodowego transportu publicznego PKS,

4. rozbudowy placówek terenowych PKS oraz zaplecza technicznego we wszystkich miastach powiatowych w regionie KWK.

W pozostałych dziedzinach

1. Należy zabezpieczyć możliwie maksymalne środki budżetowe oraz dotacje Państwa na popieranie czynów społecznych ludności jak również odpowiednią pulę materiałów budowlanych dla realizacji programów inwestycji towarzyszących w zakresie:

— rozwoju miejscowych zakładów produkcji materiałów budowlanych,

— rozwoju sieci usług przemysłowych,

— rozwoju sieci obiektów zaopatrzenia rolnictwa,

— rozwoju sieci obrotu towarowego,

— rozwoju urządzeń i usług komunalnych oraz kulturalno-socjalnych.

2. Należy opracować plan rozbudowy potencjału budowlanego na terenie regionu KWK.

3. Należy udzielać jak największej, wszechstronnej pomocy w realizacji programów budownictwa gospodarczego na wsi.

Niezależnie od powyższych ramowych zadań, obowiązują dla obszaru KWK wytyczne, określone w uchwale Nr 9 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie z dnia 27.IV.1962 roku w sprawie zagospodarowanie terenów położonych w zasięgu systemu melioracji KWK oraz w uchwale Nr 20 WRN w Lublinie z dnia 28.IX.1963 r. w sprawie oceny przebiegu realizacji robót wodno-melioracyjnych w woj. lubelskim w latach 1956—1963.

Poz. 75

UCHWAŁA NR 3 WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ I WOJEWÓDZKIEGO KOMITETU FRONTU JEDNOŚCI NARODU W LUBLINIE

z dnia 27 marca 1965 roku

w sprawie oceny pracy rad narodowych w kadencji 1961—1965 i wskazań dla rad narodowych na kadencję 1965—1969.

Wojewódzka Rada Narodowa i Wojewódzki Komitet Frontu Jedności Narodu po rozpatrzeniu sprawozdania z działalności WRN i jej Prezydium, sprawozdania z realizacji programu wyborczego WK FJN, z realizacji wniosków i postulatów ludności, oceny przebiegu programu obchodów Roku Ziemi Lubelskiej w kadencji 1961—1965, oraz w oparciu o głosy radnych WRN i członków WK FJN zgłoszone w czasie dyskusji nad tymi sprawozdaniami — stwierdzają, że

Lubelszczyzna w okresie czteroletniej kadencji uczyniła dalszy poważny krok naprzód w dziele budownictwa socjalizmu w Polsce Ludowej.

Społeczeństwa Ziemi Lubelskiej zrzeszone w szeregach Frontu Jedności Narodu w ofiarnym trudzie wykonywało skutecznie zadania postawione przez Polską Zjednoczoną Partię Robotniczą i Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Rady narodowe wszystkich stopni jako organy przedstawicielskie organizowały społeczeństwo naszego województwa nie tylko do wykonywania tych zadań, ale inicjowały oraz popierały inicjatywę ludności w rozszerzeniu zadań państwowych przez realizację czynów społecznych.

Klasa robotnicza, pracujące chłopstwo i pracująca inteligencja, kobiety i młodzież, związki zawodowe, organizacje społeczne — wszyscy — każdy na swoim stanowisku wnieśli w okresie kadencji swój wielki udział w budowie lepszego jutra dla siebie, dla województwa i dla całego kraju.

Wypiękniały jeszcze bardziej miasta Lubelszczyzny, zmieniło się oblicze wsi lubelskiej, wyrosły w miastach nowe domy mieszkalne. Nowe szkoły, nowe szpitale, nowe ośrodki kultury, nowe zieleńce, parki i skwery, nowe domy handlowe coraz lepiej zaspokajają potrzeby ludności. Nastąpił dalszy poważny rozwój przemysłu i rolnictwa.

Wojewódzka Rada Narodowa i Wojewódzki Komitet Frontu Jedności Narodu opierając się o doświadczenia rad w bieżącej kadencji — w przekonaniu, że mogą one być pomocne nowo wybranym radom na kadencję 1965—1969 — przekazują pod ich adresem wskazania do pracy w następujących dziedzinach:

W zakresie rolnictwa

Należy dążyć do:

— wzmożenia tempa rozwoju rolnictwa i zwiększenia produkcji rolniczej w skali województwa średnio o 17%,

— dalszej intensyfikacji produkcji roślinnej i zwierzęcej, co wymaga szybkiej modernizacji bazy materialno-technicznej rolnictwa, oraz zwiększonego zaopatrzenia gospodarstw chłopskich i PGR w środki produkcji,

— wykorzystanie rezerw wzrostu produkcji rolniczej w większych i średnich gospodarstwach chłopskich, które mają realne szanse powiększenia produkcji towarowej i prowadzą na ogół gospodarkę mniej intensywną niż gospodarstwa małe,

— racjonalnego wykorzystania potencjalnych możliwości poszczególnych części województwa na drodze zmian w strukturze produkcji, intensyfikacji wydajności z ha, rozwoju hodowli i produkcyjności zwierząt gospodarskich,

— lepszego wykorzystania zasobów siły roboczej przy jednoczesnym usunięciu dysproporcji niedoboru i nadwyżek tej siły z uwzględnieniem poprawy dochodowości ludności rolniczej,

— polepszenia sytuacji w najsłabszych dotychczas gałęziach produkcji rolniczej województwa poprzez:

— poprawienie dynamiki wzrostu zbóż przez bardziej racjonalne stosowanie nawożenia, lepszą uprawę, stosowanie nasion kwalifikowanych, szersze rozpowszechnienie kontraktacji pszenicy i jęczmienia,

— powiększenie pogłowia i poprawienie jakości bydła przez stosowanie lepszego materiału hodowlanego i poprawę warunków bytowych oraz poprawienia zaopatrzenia wsi w wodę,

— stworzenie odpowiedniej bazy paszowej przez zwiększenie areału upraw roślin pastewnych, produkcję kiszonek, właściwe wykorzystanie pastwisk, należytą uprawę łąk i dopilnowanie zbioru siana z tych łąk w odpowiednim terminie,

— aktywizacji gospodarstw podupadłych, które należy otoczyć szczególną opieką ze strony PRN i GRN, zapewnienia im fachowej opieki agronomów gromadzkich, pomocy kółek rolniczych w wykonywaniu najpilniejszych prac, przydzielenia kredytów przez spółdzielnie oszczędnościowo-pożyczkowe i kredytów bankowych na budownictwo gospodarcze.

W zakresie przemysłu

Poza budową nowych zakładów przemysłowych, które wymagają bardzo dużych nakładów inwestycyjnych dążyć do:

— przeznaczenia większości środków inwestycyjnych na rozwój już istniejącej bazy technicznej przemysłu terenowego, co pozwoli na zwiększenie zatrudnienia nowych pracowników przy stosunkowo niskich kosztach przeciętnych stanowisk pracy,

— zwiększenia produkcji już istniejących zakładów przez lepsze wykorzystanie ich mocy produkcyjnych, modernizację i postęp techniczny,

— zwiększenia kooperacji zakładów przemysłu terenowego z zakładami przemysłu kluczowego, oraz uzgadniania podziału pracy w obrębie poszczególnych branż na zasadach współpracy i pomocy wzajemnej w ramach komisji porozumienia branżowego, co w istotnym stopniu przyczynia się do wykorzystania zdolności wytwórczych zakładów przemysłowych,

— zwiększenia usług dla ludności ze szczególnym uwzględnieniem rozszerzenia zakresu usług na wsi, zwłaszcza usług dla rolnictwa,

— poprawy warunków rozwoju indywidualnegp rzemiosła na wsi oraz w małych miastach i osiedlach.

W zakresie obrotu towarowego

W oparciu o wzrost zaopatrzenia rynku w skali ogólnokrajowej dążyć należy do:

— lepszego dostosowania asortymentów towarów do potrzeb ludności,

— polepszenia jakości towarów i większego ich zróżnicowania w oparciu o produkcję zakładów drobnej wytwórczości,

— dalszej modernizacji sklepów i unowocześniania form sprzedaży,

— lepszego zaopatrzenia sklepów wiejskich w artykuły pierwszej potrzeby,

— zwrócenia szczególnej uwagi na higienę pracy i kulturę obsługi we wszystkich placówkach handlowych w mieście i na wsi.

W zakresie budownictwa mieszkaniowego

Dążyć należy do:

— poprawienia sytuacji mieszkaniowej poprzez jak najszersze włączenie do budownictwa mieszkaniowego środków ludności i zakładów pracy,

— przeznaczenia zakładowych funduszów mieszkaniowych mniejszych zakładów pracy na budownictwo spółdzielcze celem poprawienia warunków mieszkaniowych pracowników,

— dalszego obniżenia kosztów jednostkowych budownictwa mieszkaniowego przy zastosowaniu najlepszych doświadczeń w projektowaniu i wykonawstwie, unowocześniania technologii budownictwa, poprawy organizacji pracy itp.

W zakresie gospodarki komunalnej

Dążyć należy do:

— poprawy zaopatrzenia w wodę poprzez rozbudowę i modernizację istniejących ujęć wody, rozbudowę sieci wodociągowej i zlikwidowanie marnotrawstwa wody,

— zwiększenie zaopatrzenia mieszkań w instalacje gazowe oraz szersze zastosowanie gazyfikacji bezprzewodowej w miastach nie posiadających gazu i na wsi.

W zakresie urządzeń kulturalno-socjalnych

Należy dołożyć wszelkich starań do:

— stworzenia odpowiednich warunków wprowadzenia ośmioklasowej szkoły podstawowej poprzez zabezpieczenie odpowiedniej kadry nauczycielskiej i prowadzenie właściwej polityki inwestycyjnej,

— dalszego rozwoju szkolnictwa zawodowego przy dostosowaniu jego struktury do potrzeb różnych dziedzin życia gospodarczego województwa,

— do zwiększenia liczby uczących się na studiach dla pracujących, co pozwoli na lepsze zaspokojenie potrzeb kadrowych gospodarki na terenie województwa,

— poprawienia pracy przychodni lekarskich lecznictwa otwartego na wsi i w mieście, zwiększenia ilości lekarzy specjalistów i pielęgniarek,

— rozbudowy i budowy zakładów lecznictwa zamkniętego oraz dalszej poprawy warunków sanitarnych szczególnie w szpitalach starych, często nie przystosowanych do nowoczesnych wymagań w tym zakresie,

— dalszego rozwoju placówek krzewienia kultury na terenie województwa oraz większej koordynacji środków przeznaczonych na cele kulturalne.

W zakresie komunikacji

Należy dążyć do:

— dalszego rozwijania wszelkich form budownictwa drogowego, szczególnie budownictwa w ramach czynów społecznych,

— zwrócenia większej uwagi na właściwą konserwacje i zabezpieczenie już wybudowanych odcinków drogowych, które często na skutek zaniedbań w tym zakresie, stają się z powrotem praktycznie nieużywalne.

W zakresie koordynacji i decentralizacji

Aby realizacja w/w zadań była realna, zgodnie z wytycznymi uchwały III Plenum KC PZPR nowe rady winny dążyć do:

— rozpowszechnienia wszelkich form i metod koordynacji terenowej, szczególnie koordynacji zamierzeń jednostek planu terenowego z planem centralnym,

— przeniesienia zagadnień koordynacji terenowej także na rady niższych szczebli, co wiąże się z potrzebą opracowania programów kompleksowego rozwoju poszczególnych powiatów i terenów uprzemysłowionych, w których w związku z szerokim zasięgiem prac inwestycyjnych dokonywać się będą większe przemiany ekonomiczne, społeczne i kulturalne,

— dalszej decentralizacji uprawnień, co niewątpliwie przyczyni się do rozszerzenie inicjatywy rad narodowych niższych szczebli, lepszej mobilizacji sił społecznych i lepszego wykorzystania rezerw.

W zakresie ulepszania metod rządzenia i umacniania więzi rad z ludnością

W oparciu o dotychczasowe doświadczenia, które wykazały, że tysiączne rzesze ludzi pracy w naszym województwie brały aktywny, skuteczny udział we współrządzeniu, w rozwijaniu różnorodnych form kontroli społecznej nad funkcjonowaniem aparatu państwowego i zarządu socjalistycznych przedsiębiorstw — doświadczenia te należy rozszerzać i pogłębiać.

Jest to bowiem masowa szkoła rządzenia, w której samorząd robotniczy w zakładach wytwórczych i usługowych, samorząd spółdzielczy, samorząd lokatorów w postaci komitetów blokowych i osiedlowych, samorządna organizacja kółek rolniczych — rozbudza wśród ludzi poczucie odpowiedzialności nie tylko za sprawy nowego zakładu, bloku czy wsi, ale poczucia odpowiedzialności za cały kraj.

Te ogromne możliwości ulepszania metod rządzenia wiążą się ze stałym procesem wychowania i doskonalenia kadr, ze systematycznym umacnianiem więzi między radnymi a wyborcami, z umocnieniem roli i wpływu rad oraz powołanych przez nie komisji na działalność administracji.

W związku z tym zachodzi konieczność zwiększenia odpowiedzialności prezydiów rad narodowych przed radami narodowymi oraz kontroli sprawowanej przez odpowiednie komisje rad narodowych nad działalnością terenowych organów administracji.

Powinno wzrastać w dalszym ciągu znaczenie sesji rad.

Jakkolwiek bowiem w bieżącej kadencji nastąpiło podniesienie poziomu obrad i materiałów przygotowywanych na sesje — to jednak było jeszcze dużo elementów formalizmu w metodach pracy a udział radnych w krytycznym oświetleniu różnych stron działalności aparatu wykonawczego rad był jeszcze niedostateczny.

Należy zwrócić uwagę na większe wykorzystanie instytucji interpelacji zgłaszanych na sesjach, zwłaszcza zaś między sesjami do prezydiów.

Niezbędnym warunkiem zwiększenia autorytetu i mocy wykonawczej uchwał rad jest kontrola realizacji tych uchwał przez komisje rad.

W związku z tym komisje rad wszystkich szczebli powinny skupiać szeroki aktyw społeczny dla wykonywania funkcji opiniodawczych i kontrolnych, opracowania projektów, analiz i ekspertyz.

Gwarancją dobrej pracy komisji i radnych jest przede wszystkim szeroka i stała ich więź z wyborcami, uważne wysłuchiwanie krytyki i wniosków wyborców oraz energiczne, bezpośrednie i pośrednie sprawowanie kontroli społecznej.

Zbyt mała ilość spotkań radnych z wyborcami oraz bierność w pracy rad ze strony części radnych w bieżącej kadencji nie powinna mieć miejsca w nowo wybranych radach.

Sprawa dyżurów radnych odnośnie przyjmowania skarg, zażaleń i wniosków wyborców powinna być przedmiotem szczególnej uwagi rad narodowych.

Zagadnienie podniesienia poziomu funkcjonowania organów administracji, jakkolwiek stanowiło dużą troskę w pracach rad bieżącej kadencji, winno znaleźć się w centrum uwagi nowych rad.

Przejawy biurokratyzmu i samowoli, niska kultura pracy powolność w załatwianiu indywidualnych spraw przez niektóre urzędy i organa rad narodowych — to szkodliwe zjawiska, z którymi trzeba nadal z uporem walczyć. Walka z tymi szkodliwymi zjawiskami wiązać się winna z usprawnieniem polityki kadrowej oraz z szerokim zasięgiem skutecznej kontroli społecznej. Dalsze dążenie do podnoszenia poziomu wiedzy ogólnej i zawodowej oraz politycznej kultury i świadomości pracowników administracji winno być jednym z głównych czynników wiodących do prawidłowego kształtowania stosunków na płaszczyźnie „urząd a obywatel".

W walce o usuwanie konkretnych przejawów biurokracji, nieudolności, czy nawet złej woli szczególna rola przypada radnym i komisjom rad, powołanym w pierwszym rzędzie do wpływania na poprawę stosunków między urzędem a obywatelem. Służyć temu powinny spotkania z wyborcami, przyjmowanie i rozpatrywanie skarg w miejscach pracy przez radnych, zgłaszanie interpelacji w sprawie ochrony interesów poszczególnych grup ludności, wnikliwa kontrola sposobu załatwiania podań w wydziałach i urzędach oraz systematyczne informowanie wyborców o wynikach ich postulatów i wniosków.

Prezydia rad narodowych wszystkich stopni powinny zapewnić dokładną ewidencję wszystkich wniosków i postulatów, opracować projekt planów ich realizacji oraz przedstawić radom do zatwierdzenia.

Rady narodowe winny jeszcze bardziej zacieśnić formy współdziałania z komitetami Frontu Jedności Narodu, które wywierają duży wpływ na wiele dziedzin naszego życia społecznego.

Przyciąganie organizacji społecznych do udziału w działalności terenowych organów władzy ludowej, udzielanie tym organizacjom pomocy w realizacji ważnych zadań gospodarczych winno być przedmiotem zainteresowań rad narodowych.

Współpraca ze związkami zawodowymi winna być jeszcze bardziej pogłębiona

Szczególnej troski i opieki ze strony rad wymagają kółka rolnicze a także koła gospodyń wiejskich, ZMS i ZMW.

Przewodniczący Prezydium WRN **Paweł Dąbek**	Przewodniczący obrad **Władysław Kozdra** Przewodniczący WK FJN

Poz. 76

UCHWAŁA NR 7 WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W LUBLINIE

z dnia 12 kwietnia 1965 roku

w sprawie rozpatrzenia i zatwierdzenia sprawozdania Prezydium WRN z wykonania planu gospodarczego i budżetu województwa lubelskiego za 1964 rok.

Na podstawie art. 27, ust. 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 29, poz. 172), art. 50 ust. 3 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221) i § 4 ust. 1 uchwały Nr 225 Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 1958 r. w sprawie opisowych analiz stanu poszczególnych działów gospodarki narodowej i wykonania narodowych planów gospodarczych oraz niektórych sprawozdań statystycznych Głównego Urzędu Statystycznego (M. P. Nr 54, poz. 314) — Wojewódzka Rada Narodowa na wniosek Komisji Budżetu i Planu Gospodarczego i po zapoznaniu się z wnioskami Delegatury NIK uchwala co następuje:

§ 1

Zatwierdza się sprawozdanie Prezydium WRN z wykonania planu gospodarczego za 1964 rok.

§ 2

Zatwierdza się sprawozdanie Prezydium WRN z wyko-

nania budżetu jednostkowego wojewódzkiego za okres od 1.I. do 31.XII. 1964 r.
— w dochodach na kwotę — 1.518.645 tys. zł.
— w wydatkach na kwotę — 1.460.995 tys. zł.

§ 3

Zatwierdza się sprawozdanie Prezydium WRN z wykonania zbiorczego budżetu województwa za okres od 1.I. do 31.XII.1964 r.
— w dochodach na kwotę — 3.884.769 tys. zł.
— w wydatkach na kwotę — 3.706.741 tys. zł.

§ 4

Zatwierdza się sprawozdanie Prezydium WRN z wykonania funduszu i mienia gromadzkiego
— w dochodach na kwotę — 71.929 tys. zł.
— w wydatkach na kwotę — 53.025 tys. zł.

§ 5

W celu zabezpieczenia pełnego wykonania zadań gospodarczych ustalonych planem na rok 1965 i lata następne, Wojewódzka Rada Narodowa postanawia zobowiązać Prezydium WRN do:

w zakresie przemysłu

1) spowodowania przeanalizowania dotychczasowego sposobu sporządzania planów techniczno-przemysłowo-finansowych w przedsiębiorstwach państwowego przemysłu terenowego w celu całkowitego wyeliminowania przypadków nierealnego planowania wyników działalności, powodującego ujemne skutki gospodarcze,

2) zobowiązania WZ PPPT do usunięcia przyczyn niedostatecznej efektywności nakładów inwestycyjnych poczynionych w Łukowskich Zakładach Szklarskich PT i Radzyńskich Zakładach PT w Międzyrzecu oraz do przeanalizowania zasadności realizowanego projektu budowy LZSRPT „Lechia" w Lublinie wobec zaszłych zmian w wielkości i profilu produkcji tych zakładów,

3) zobowiązania Zjednoczeń Wojewódzkich do dalszego porządkowania gospodarki materiałowej w przemyśle terenowym ze szczególnym zwróceniem uwagi na celowość dokonywanych zakupów surowców i materiałów oraz upłynnianie ponadnormatywnych — zbędnych zapasów materiałowych,

4) przeanalizowania sytuacji w dziedzinie kształtowania się zatrudnienia, wydajności pracy i średniej płacy w jednostkach podległych Wojewódzkiemu Zjednoczeniu Usług PT, ZSS „Społem" i Centrali Sp-ni Ogrodniczych oraz podjęcia kroków, zmierzających do zabezpieczenia wykonania zadań w tych pionach w ramach posiadanych przez nie środków,

5) przeanalizowania planów rozwoju sieci zakładów usługowych i zabezpieczenia środków dla pełnego wykonania zadań w tym zakresie, szczególności w pionach WZURT, ZSS „Społem" i WZGS „Samopomoc Chłopska",

6) dokonania analizy działalności usługowych zakładów gromadzkich pod kątem ich właściwej lokalizacji oraz uzyskiwanych wyników finansowych i dokonanie ewentualnych zmian w rozmieszczeniu sieci tych zakładów,

7) wystąpienia do władz centralnych w sprawie zagwarantowania dla przemysłu terenowego, dostaw odpadów użytkowych, z równoczesnym wnioskiem zwolnienia przedsiębiorstw kluczowych od obowiązku zagospodarowania ich we własnym zakresie, co odbywa się często w sposób gospodarczo — mniej celowy,

8) spowodowanie, aby Wydział Przemysłu oraz Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej przystąpiły do reaktywowania produkcji materiałów budowlanych w cegielniach chłopskich i zespołach wiejskich, rozszerzenia działalności zespołów, przebudowy wsi i grup budowlano-remontowych GRN. Ponadto Wydz. BUA winien opracować kilka typowych dokumentacji dla budownictwa wiejskiego, w dostosowaniu do której przemysł materiałów budowlanych ukierunkowałby szeroką produkcję.

w zakresie rolnictwa

1) spowodowania opracowania przez Wydz. Rolnictwa i Leśnictwa PWRN oraz Centralę Nasienną — programu produkcji i dystrybucji nasion roślin pastewnych, ze szczególnym uwzględnieniem wyki ozimej i jarej, peluszki, mieszanek strączkowych, seradeli i łubinów słodkich.

Program winien zawierać wnioski pod adresem resortu rolnictwa w tej sprawie,

2) dążenia do zmniejszenia deficytu podstawowych rodzajów pasz, w tym głównie objętościowych oraz wygospodarowanie rezerw niezbędnych na wypadek nieurodzaju, czy klęsk żywiołowych, a także dla zapewnienia możliwości zwiększenia stanu pogłowia do poziomu planowanego między innymi poprzez:
— pełne zagospodarowanie pomelioracyjne, właściwą pielęgnację i nawożenie trwałych użytków zielonych,
— racjonalniejsze wykorzystywanie całego zasobu pasz i eliminowanie występującego jeszcze marnotrawstwa pasz, w tym również w niektórych państwowych gospodarstwach rolnych,
— dalszą popularyzację racjonalnego żywienia zwierząt, stosowanie pasz mineralnych i mieszanek pasz treściwych oraz doprowadzenie do pełnego wykorzystania mocy przerobowych istniejących mieszalni i suszarni pasz zielonych,

3) wystąpienia do Ministerstwa Rolnictwa i Leśnictwa o zwiększenie planów kontraktacji powierzchni warzyw nasiennych celem zlikwidowania nadwyżek siły roboczej, powstałych na skutek zmniejszenia kontraktacji uprawy buraka i tytoniu,

4) spowodowania zwiększenia wskaźnika udatności posadzeń drzew i krzewów w ramach realizowania zadań w zakresie zadrzewień i zalesień poprzez:
— właściwy dobór gatunków i odmian do konkretnych warunków siedliska,
— przestrzeganie wymogów techniczno-hodowlanych przy zadrzewieniach i zapewnienie należytej pielęgnacji,
— zabezpieczenie przed szkodami wyrządzonymi przez ludzi i zwierzęta,
— zwiększenie w budżetach Powiatowych Rad Narodowych dotacji na rozszerzenie produkcji materiału sadzonkowego,

5) dalszego kontynuowania prac mających na celu zwiększenie eksploatacji złóż torfowych i wykorzystanie torfu na potrzeby rolnictwa ze szczególnym uwzględnieniem:
— zapewnienia przeprowadzenia melioracji na terenach przeznaczonych do wydobycia torfu oraz większego zaangażowania służby rolnej przy eksploatacji i zagospodarowaniu potorfi,
— zorganizowania produkcji torfu nawozowego w Państwowych Gospodarstwach Rolnych, Kółkach Rolniczych i Spółdzielniach Produkcyjnych, posiadających odpowiednie możliwości oraz zorganizowania wydobycia torfu na cele ściółkowe,
— ograniczenia nieracjonalnej eksploatacji złóż torfowych przez rolników indywidualnych, powodującej bezpowrotne niszczenie łąk, przy równoczesnym zwiększaniu produkcji torfu opałowego dla potrzeb rolników.

w zakresie obrotu towarowego

— dalszego zaostrzenia odbioru jakościowego towarów przez wzmożenie kontroli zakupu towarów,
— zwrócenia szczególnej uwagi na dostosowanie asortymentu towarów do kształtującego się popytu,
— uaktywnienia skupu zdecentralizowanego szczególnie takich artykułów, których dostawy hurtu i CSO nie pokrywają w pełni potrzeb rynku,
— dalszej intensyfikacji sprzedaży artykułów przemysłowych,
— zabezpieczenia poprawy działalności zakładów gastronomicznych drogą zwiększenia i wzbogacenia asortymentu produkcji własnej kuchennej oraz poprawy jej jakości przez szkolenie i uaktywnienie działalności branżowych komisji oceny jakości produkcji,
— zabezpieczenia przestrzegania w jednostkach handlowych przepisów określających zasady i wysokość sprzedaży pozarynkowej oraz prowadzenia rzetelnej ewidencji jej rozmiarów w ramach obowiązującej sprawozdawczości statystycznej,
— spowodowania opracowania przez Wydział Handlu i Wydz. Budownictwa, Urbanistyki i Architektury PWRN przy współudziale Centrali Zbytu Materiałów Budowlanych analizy popytu i podaży podstawowych materiałów budowlanych oraz wystąpienia z odpowiednimi wnioskami do Min. Budownictwa i Przem. Mat. Budowlanych celem dostosowania kierunków produkcji do potrzeb rynku.

w zakresie gospodarki komunalnej i mieszkaniowej

1) spowodowania opracowania przez Woj. Zrzeszenie Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej programu lepszego wykorzystania zdolności produkcyjnych istniejących pralni komunalnych w terminie do dnia 30 czerwca br.

2) spowodowania przeprowadzenia kontroli planowanych na 1965 r. remontów budynków mieszkalnych w celu niedopuszczenia do rozpoczynania realizacji kapitalnych remontów budynków mieszkalnych, w których planowany wskaźnik kosztu remontu 1 m^2 powierzchni przekracza 1100 zł,

3) zabezpieczenia właściwej realizacji planu budownictwa mieszkaniowego rad narodowych m.in. w drodze:

— podniesienia skuteczności oddziaływania DBOR na prawidłowe wykonawstwo zadań przez wykonawców i biura projektowe,

— wzmożenia dyscypliny w zakresie przestrzegania obowiązujących norm i normatywów, a szczególnie zwrócenia uwagi, aby wprowadzone zmiany oszczędnościowe nie powodowały szybkiej dekapitalizacji budynków, większych strat ciepła i przekraczania dopuszczalnych granic dźwiękochłonnności ścian i stropów,

— dostosowania struktury budowanych mieszkań do faktycznych potrzeb, występujących na terenie poszczególnych miast i osiedli.

w zakresie zdrowia

1) zwrócenia większej niż dotychczas uwagi na podniesienie na wyższy poziom lecznictwa otwartego, świadczącego usługi dla ludności wiejskiej, dzieci i młodzieży szkolnej, w szczególności poprzez:

— zwiększenie ilości lekarzy zatrudnionych w wiejskich ośrodkach zdrowia na pełnych etatach, z jednoczesnym dążeniem do osiedlania lekarzy w rejonach ich pracy,

— zaopatrzenie wiejskich ośrodków zdrowia w niezbędny sprzęt, potrzebny do wykonywania podstawowych badań i zabiegów,

— pełne wykonanie obowiązku w zakresie szczepień ochronnych ludności wiejskiej, a zwłaszcza dzieci i młodzieży szkolnej,

— przeanalizowanie wykorzystania istniejących izb porodowych i ewentualnego przekwalifikowania niewykorzystanych na innego rodzaju placówki służby zdrowia,

2) przeanalizowania prawidłowości rozmieszczenia poradni specjalistycznych i lekarzy specjalistów, zatrudnionych w placówkach lecznictwa zamkniętego i otwartego na terenie województwa, celem wyeliminowania dysproporcji w zatrudnianiu specjalistów w poszczególnych powiatach oraz zapewnienia właściwego nadzoru ze strony konsultantów wojewódzkich nad funkcjonowaniem lecznictwa w ogóle, w tym również i specjalistycznego,

— nawiązania kontaktu z Akademią Medyczną w Lublinie w celu odpowiedniego zasilania terenu terenu lekarzami o takich deficytowych specjalnościach jak: pediatria, ftyzjatria i okulistyka.

w zakresie inwestycji i budownictwa

1) podjęcia skutecznych środków dla zapewnienia stabilności terenowych planów inwestycyjnych, między innymi w drodze egzekwowania od inwestorów obowiązku włączania do planów tylko tych zadań, które posiadają pełną dokumentację prawną i projektowo-kosztorysową, mają zabezpieczone środki finansowe i zbilansowane są z mocami przerobowymi przedsiębiorstw budowlano-montażowych,

2) zaostrzenia dyscypliny inwestycyjnej i usprawnienia przebiegu realizacji inwestycji z uwzględnieniem:

— maksymalnej koncentracji środków i zadań rzeczowych, umożliwiającej sprawniejszą pracę przedsiębiorstw wykonawczych i realizację inwestycji zgodnie z normatywnymi cyklami budowy,

— zwiększenia stabilności powiązań umownych pomiędzy inwestorami i wykonawcami robót budowlano-montażowych,

— wzmożenia nadzoru ze strony służb inwestycyjnych nad przebiegiem realizacji inwestycji,

3) zapewnienia pełnej i prawidłowej realizacji zadań w zakresie budownictwa rolniczego, w szczególności poprzez:

— usprawnienie pracy i zwiększenie operatywności Dyrekcji Budownictwa Rolniczego,

— zwiększenie zdolności produkcyjnych Wojewódzkiego Biura Projektów Budownictwa Wiejskiego w Lublinie,

4) zobowiązania kierownictwa WZ PGR do przestrzegania zasad dyscypliny gospodarowania funduszem płac, celem niedopuszczania do rażących przekroczeń planowanego funduszu płac w stosunku do zadań produkcyjnych.

§ 6.

Celem wyeliminowania nieprawidłowości zaistniałych w 1964 roku zobowiązuje się Prezydium WRN do uwzględnienia przy realizacji planu gospodarczego i budżetu na 1965 rok wniosków Delegatury Najwyższej Izby Kontroli zawartych w „Uwagach do sprawozdania Prezydium WRN w sprawie wykonania planu gospodarczego i budżetu województwa za 1964 rok".

§ 7.

Wykonanie niniejszej uchwały zleca się Prezydium WRN.

§ 8.

Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Przewodniczący Prezydium WRN **Paweł Dąbek**

Przewodniczący obrad **Stefan Ciołkowski**

Poz. 77.

UCHWAŁA NR 8

WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W LUBLINIE

z dnia 12 kwietnia 1965 r.

w sprawie zmiany granic gromad Wysokie i Zawada w pow. zamojskim.

Na podstawie art. 82 ustawy o radach narodowych z dnia 25 stycznia 1958 r. (Dz. U. Nr 29, poz. 172 z 1963 r.) Wojewódzka Rada Narodowa w Lublinie, u c h w a l a:

§ 1.

W powiecie zamojskim z gromady Wysokie wyłącza się część kolonii Siedliska o obszarze 255 ha w granicach ustalonych w załączniku Nr 1 do niniejszej uchwały oraz uwidocznionych w szkicu sytuacyjnym (załącznik Nr 2) i włącza się do gromady Zawada w tymże powiecie.

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1965 r. i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Przewodniczący Prezydium WRN **Paweł Dąbek**

Przewodniczący Sesji **Stefan Ciołkowski**

Poz. 78.

ZARZĄDZENIE NR 20

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W LUBLINIE

z dnia 11 maja 1965 r.

w sprawie zakazu wwożenia i wywożenia ziemniaków — sadzeniaków.

Działając na podstawie § 1 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 22 marca 1965 r. w sprawie zaopatrzenia w świadectwa zdrowia i pochodzenia partii ziemniaków sadzeniaków wywożonych i wwożonych w obrocie krajowym (Dz. U. Nr 13, poz. 97) — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie postanawia co następuje:

§ 1.

Wprowadzić zakaz wwozu na teren województwa lubelskiego ziemniaków sadzeniaków nie zaopatrzonych w świadectwa zdrowia i pochodzenia, stwierdzających, że ziemniaki sadzeniaki wolne są od:

1) raka ziemniaczanego — Synchytrium endobioticum (Scgilb Perc),

2) mątwika ziemniaczanego Heterodera rostochiensis Woll

3) skośnika ziemniaczanego Phthorimaea operculella Zell,

4) bakteriozy pierścieniowej Corynebacterium sepedonicum (Spieck et Kotth) Skaptasen et Burkholder lub

5) śluzaka — Pseudomonas (Kanthomonas) solanacearum (E. F. Smith).

§ 2.

Wprowadzić zakaz wywożenia poza granice województwa i przewozu w granicach tego województwa ziemniaków sadzeniaków nie zaopatrzonych w świadectwa zdrowia i pochodzenia stwierdzających, że są one wolne od chorób i szkodników wymienionych w § 1 za wyjątkiem poz. 3.

§ 3.

Wykonanie niniejszego Zarządzenia zleca się Wydziałowi Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium WRN oraz Prezydium Powiatowych Rad Narodowych.

§ 4.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Sekretarz Prezydium WRN	Przewodniczący Prezydium WRN
Edward Zając	**Paweł Dąbek**

Poz. 79.

UCHWAŁA NR 87

PREZYDIUM MIEJSKIEJ RADY NARODOWEJ W LUBLINIE

z dnia 26 maja 1965 r.

w sprawie zatwierdzenia zmienionego, szczegółowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla mieszkaniowego Lubelskiej Spółdzielni Mieszkaniowej im. Juliusza Słowackiego.

Na podstawie art. 23 ust. 2 z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47) w związku z zarządzeniem Nr 118 Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 15 czerwca 1964 r. w sprawie wskaźników wykorzystania terenów zainwestowania miejskiego (Dz. Bud. Nr 14, poz. 40). Prezydium Miejskiej Rady Narodowej uchwala, co następuje:

§ 1.

Zatwierdza się uaktualniony szczegółowy plan zagospodarowania przestrzennego osiedla mieszkaniowego Lubelskiej Spółdzielni Mieszkaniowej im. Juliusza Słowackiego w granicach: od południa projektowana ul. Zana, od zachodu projektowana ul. Zana i teren budownictwa domów jednorodzinnych, od północy projektowana zieleń i ul. Głęboka, od wschodu ul. Wileńska.

§ 2.

Traci moc uchwała 106 Prezydium Miejskiej Rady Narodowej z dnia 23 maja 1962 r. w sprawie zatwierdzenia szczegółowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla Lubelskiej Spółdzielni Mieszkaniowej im. Juliusza Słowackiego.

§ 3.

Wykonanie uchwały porucza się Kierownikowi Wydziału Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Pezydium MRN w Lublinie.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Sekretarz Prezydium MRN	Przewodniczący Prezydium MRN
Konstanty Obuchowski	**Mieczysław Martyn**

Poz. 80

UCHWAŁA NR 26

PREZYDIUM POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ W CHEŁMIE

z dnia 13 marca 1965 r.

w sprawie zatwierdzenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego zespołów wiejskich jednostek osadniczych Ruda Huta.

Działając na podstawie art. 23, ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47) Prezydium Powiatowej Rady Narodowej postanawia:

§ 1

Zatwierdzić plan ogólny zagospodarowania przestrzennego zespołu wiejskich jednostek osadniczych Ruda Huta stanowiący załącznik do uchwały.

§ 2

Plan ogólny składa się z założeń projektowych, planszy opracowanej w skali 1:5 000 i 1:25 000, oraz ustaleń realizacyjnych.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

§ 4

Wykonanie uchwały powierza się Kierownikowi Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa i Kierownikowi Wydziału Budownictwa Urbanistyki i Architektury.

Sekretarz Prezydium PRN	Przewodniczący Prezydium PRN
Aleksander Dejneka	**Władysław Moskaluk**

Poz. 81

UCHWAŁA NR 47

PREZYDIUM POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ W LUBARTOWIE

z dna 5 kwietnia 1965 r.

w sprawie zatwierdzenia planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego pogorzeliska w Ostrowie Lubelskim.

Na podstawie art. 23, ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47) — Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Lubartowie postanawia:

§ 1

Zatwierdzić plan szczegółowy zagospodarowania przestrzennego pogorzeliska w Ostrowie Lubelskim o powierzchni 8,66 ha sporządzonego w roku 1964 przez Wojewódzką Pracownię Urbanistyczną w Lublinie, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały, pozytywnie zaopiniowany przez Miejską Radę Narodową w Ostrowie Lubelskim uchwałą Nr XII/1/65 z dnia 22 marca 1965 r.

§ 2

Plan wymieniony w § 1 znajduje się w Wydziale Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Lubartowie, gdzie może być udostępniony zainteresowanym.

§ 3

Wykonanie uchwały zleca się Kierownikom Wydziałów: Budownictwa Urbanistyki i Architektury, Rolnictwa i Leśnictwa oraz Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej, każdemu w zakresie jego działania.

§ 4

Uchwała niniejsza podlega ogłoszeniu w: Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie i na tablicy ogłoszeń Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Ostrowie Lubelskim.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie.

Sekretarz Prezydium PRN	Przewodniczący Prezydium PRN
Jan Wiśniewski	**Feliks Wiśniewski**

Poz. 82

OGŁOSZENIE

WYDZIAŁU ROLNICTWA I LEŚNICTWA PREZ. PRN WE WŁODAWIE

z dnia 20 maja 1965 r.

Zgodnie z art. 71 pkt. 3 ustawy z dnia 29.X.1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. Nr 25 z 1950 r. poz. 232) zawiadamia się, że na zasadzie art. 70 ust. 1 pkt. 4 powołanej wyżej ustawy i § 10 statutu Rolniczej Spółdzielni Wytwórczej, mocą zgodnych uchwał walnego zgromadzenia podjętych na dwóch kolejno po sobie następujących zgromadzeniach zostały rozwiązane następujące spółdzielnie:

L. P. Nazwa spółdzielni
1. RSW w Krasówce
2. RSW w Zahajkach
3. RSW w Żukowie

Adres Komisji Likwidacyjnej:
Prezydium Powiatowej Rady Narodowej, Wydz. Roln. i Leśn. Włodawa.

Za Komisję Likwidacyjną R. S. W.
Prezydium Pow. Rady Narodowej
we Włodawie
Kierownik
Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa
mgr inż. Bolesław Demianiuk

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie oraz cennik ogłoszeń.

Prenumerata roczna wynosi 18 złotych, półroczna 10 złotych. Materiały do publikacji dostarczyć należy Redakcji najpóźniej 12 dni przed ukazaniem się numeru. Ogłoszenia o zagubieniu dokumentów — ryczałt 10.50, od każdego następnego dokumentu 1.50. Prenumeratę uiszczać z góry, rachunków nie wysyła się. Należność wpłacać w Narodowym Banku Polskim I Oddz. Miejski w Lublinie na r/k Wydziału Budżetowo-Gospodarczego PWRN w Lublinie konto 808-94-537/2 (cz. 15. Dz. 5. Rozdz. 19).

Adres redakcji: Prez. WRN w Lublinie, ul. 22-go Lipca Nr 4, pokój 113, tel. 200-41, wewn. 91
Adres Administracji: Prezydium WRN w Lublinie, ul. 22 Lipca Nr 4 pokój 48.
Cena 1 egz. 3 zł.

Lubelskie Zakłady Graficzne im. PKWN — Lublin, ul. Unicka 4. Zam. 2068. 12.VI.65. 1200. H-3.